

РЕШЕНИЕ

№ 719

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 15.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **10716** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно –процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 29, ал. 6 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба на Е. Х. Ч., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], [община], област К., чрез упълномощения процесуален представител адв. А. С. от Адвокатска колегия К.. С жалбата се оспорва решение №2-243/09.10.2013г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (КРДОПБГДСРСБНА), в частта относно обявяване на принадлежността на Е. Х. Ч. към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА като необосновано, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Жалбоподателката твърди, че не е принадлежала към посочената в решението структура. С органи на МВР е имала отношение само по повод на проблеми с бившия си съпруг. Нищо не ѝ е предлагано, не е сътрудничила на никого и за нищо. Дори да се налице данни за нея счита, че някой е отчел дейност без тя не е сътрудничила на службите. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката адв. С. поддържа възраженията, излага доводи, че дейност в полза на ДС не е реализирана. Документите, съдържащи се в административната преписка, въз основа на които е обявена принадлежността не са подписани от офицера, който е

ръководил и вербувал агента и не установяват принадлежност към ДС. Не е налице надлежен документ по смисъла на чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Ответникът - КРДОПБГДСРСБНА в писмено становище и в съдебно заседание, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Т. оспорва жалбата като неоснователна като счита, че решението е постановено от компетентен колективен орган, в рамките на правомощията му по закон да провери и обяви принадлежност на лицата по чл. 3 и чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Принадлежността е обявена въз основа на картони обр. № 4 и обр. № 6, рег. № 48199 на секретния сътрудник, псевдоним, унищожено дело, отразено в регистрационния дневник и в единия от картоните обр. № 4. Излага доводи, че комисията не притежава правомощия да преценява реда и условията за съставяне на документите, да изследва фактите и обстоятелствата при които са съставяни и да анализира съдържащата се в тях информация. Счита, че правомощието на административния орган по чл. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е ограничено до констатиране на принадлежност въз основа на предадените официални документи от органа по чл. 16 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Позовава се на решение № 4/26.03.2012г. на КС на РБ по к.д. № 14/2011г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно съдебни решения от 06.12.2013г. и 26.11.1997г. за вписани обстоятелства по партията на ТПК „Изкуство” по фирмено дело № 1839/1993г. по описа на Окръжен съд – Кърджали, Е. Х. Ч. е член на Управителния съвет на кооперацията в периода от 06.12.1993г. до 26.11.1997г. Кооперацията е длъжник към [фирма] с дължима сума по главница от 192099 в хил. неденоминирани лева по данни от бюлетина на БНБ. При тези данни не е спорно, че Е. Х. Ч. е лице по чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, за което е задължително произнасяне относно принадлежността към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В изпълнение на задълженията си КРДОПБГДСРСБНА е постановила решение № 2 -243/09.10.2013г. като на стр. 11 от него е установила и обявила принадлежността на Е. Х. Ч. към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Решението съдържа данните по чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, а именно трите имена на лицето по документ за самоличност; дата и място на раждане; трите имена на вербувания и ръководилия го щатен служител; структурата, в която е осъществявано сътрудничеството; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството; използваните псевдоними и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1; както и публичната длъжност или публичната дейност, която е заемало или извършвало по време на проверката. Посочено е че Е. Х. Ч. е вербувана на 31.08.1977г. от о.р.Г. Г., регистрирана на 27.09.1977г., ръководена от о.р. Г. Г. и о.р. Г. С.. Осъществявала е сътрудничество в ОУ на МВР – К. – ДС по линия на В. като агент с псевдоним „В.”. Описани са следните документи, въз основа на които е обявена принадлежността към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА – рег. дневник, картони обр. 4 – 9бр. и обр. 6, писмо вх. № 760/01.10.1993г. за унищожаване на делото на агент „В.”. Вписано е качеството на проверяваното лице като член на Управителния съвет на кооперация – длъжник – ТПК „Изкуство” [населено място]. Решението е взето на заседание, проведено на 09.10.2013г. по протокол № 63, при наличие на кворум за провеждане на заседание и вземане на решение.

Приложени са цитираните документи, въз основа на които е обявена принадлежността. Видно от ксерокопие на документ, под № 48199 на дата на регистрация 27.09.1977г. е вписана категория на секретния сътрудник „агент” с псевдоним „В.”, вербувана в поделение в К., дата и причини за изключване на секретния сътрудник. Приложени са картони обр. 4, които съдържат трите имена на сътрудника, дата, място на раждане, професия, номер на личното дело в ДС - К., псевдонима, категорията на сътрудника, дата на вербовка, служител, който ръководи сътрудника. Върху картоните липсва положен подпис в полето на бланката. Картоните образец 4 се различават по вписания служител, който ръководи агента, посочени са служителите Г. Г. и Г. С. като само в един от картоните е налице подпис на Г. Г.. Приложен е картон образец 6, отново без подпис, както и писмо вх. № 760/01.10.1993г. на МВР – Служба „Архив” за унищожени дела на агенти, включващ и делото на агент „В.”, рег.№48199/1977г.

В хода на съдебното производство са представени доказателства за идентичност на имената на жалбоподателката.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице с правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената проверка за законосъобразност на административния акт по чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията по чл. 146 АПК, съдът приема, че решението е издадено от компетентен административен орган, в установената форма, но при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

Решенията на КРДОПБГДСРСБНА са индивидуални административни актове и за тях освен изискванията по специалния закон важат и общите изисквания към съдържанието и провеждането на процедурата по издаването им, регламентирани в АПК. В случая решението съдържа реквизитите по чл.29, ал. 2 , т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, но не отговаря на общите изисквания за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението не съдържа мотиви, което е съществено нарушение на административно -производствените правила, самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт.

Съгласно чл. 9, т. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, при осъществяване на дейността си комисията издирва, събира, проучва, анализира и оценява документи, съдържащи информация за дейността на органите по чл. 1, а съгласно т. 2 от същата правна норма, разкрива и обявява имената на български граждани, заемали или заемащи публични длъжности или извършвали или извършващи публична дейност, за които е установена принадлежност към органите по чл. 1. Следователно разкриването и обявяването на принадлежност на дадено лице трябва да е в резултат на проучване, анализ и оценка на издирените и събрани за него документи. Комисията следва да анализира намерените документи и да изложи мотиви, които да съдържат изводи в резултат на направения от административния орган анализ и преценка на събраните и намерени документи за лицето. Следва да изложи мотиви какви са документите, по какъв ред са съставени, отговарят ли на разписания ред за съставянето им, имало ли е изискване за съдържанието им и отговарят ли те на това изискване, от кого са съставени и в какво качество, как, кога и къде са класирани и съответства ли класирането им на нормативно установения ред, могат ли да се преценят като достоверни намерените документи с оглед липсата на попълнени реквизити от

бланките на документите. Волята на административния орган за обявяване на принадлежността на дадено лице към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА трябва да следва от цялостен, задълбочен и обоснован анализ на намерените документи за лицето и съпоставка с нормативните актове, които са регламентирали създаването им, поддържането и съхраняването на данните. Решението на комисията за обявяване на принадлежност на лицето към посочените в закона структури, а не за обявяване на намерените за него документи. Функцията и задачата на комисията е не да оповести публично данните от архивите, а да направи анализ на тези данни и да мотивира изводи въз основа на тях. В процесното решение не се съдържа никакъв анализ на документите и не са мотивирани изводи в резултат на такъв анализ. Анализът на документите и правните изводи от него са задължителните мотиви на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Такива мотиви липсват и в Протокол №63/09.10.2013г., не се съдържат и в съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка в съда. Съгласно т. III от ТР № 16 от 31.03.1975г. на ОСГК, задължително за съда по чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, изискването за мотивировка на административния акт представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, които законът е установил за защита на правата и правнозащитените интереси на страните в административното производство. С излагането на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт. Това подпомага страните в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата им срещу такива актове. От друга страна пък, наличието на мотиви улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му и пред съда. Значението на изискването за мотивите е такова, че неизлагането на мотиви към административния акт съставлява съществено нарушение на закона и основание за отмяна на акта. Посоченото в съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка в съда решение №4/26.03.2012г. на КС на РБ по к.д. № 14/2011г. е за отхвърляне на искане за установяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 от ЗДРОПБГДСРСБНА в частта "документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители". От него не могат да се направят изводи, че комисията не разполага с правомощия да преценява документите, намерени за лицата, да ги анализира и да мотивира изводите си за принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА. Разпоредбата на чл. 25, т. 3 от ЗДРОПБГДСРСБНА изброява видове документи, въз основа на които се обявява принадлежност, но това не освобождава административния орган от задължението да ги анализира и да изложи мотиви за решението си.

Освен липсата на мотиви е допуснато нарушение и на чл. 26, ал. 1 от АПК като жалбоподателката не е уведомена за започналото производство от комисията. Съответно не ѝ е предоставена възможност да участва в това производство, каквото е изискването на чл. 34 от АПК, да направи възражения, които да бъдат обсъдени от административния орган по чл. 35 от АПК.

Допуснатите съществени нарушения на административно -производствените правила са основания по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на оспореното решение №2-243/-09.10.2013г. на КРОПБГДСРСБНА, в частта относно обявяване на принадлежността на Е. Х. Ч. към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА. В такъв

смисъл е и съдебната практика на ВАС, решение № 725/21.01.2014г. на ВАС, Трето отделение по адм.дело № 223/2013г. и решение № 274/10.01.2014г. на Вас, Трето отделение по адм.дело № 14740/2012г.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 43-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2 – 243 / 09.10.2013г. на КРДОПБГДСРСБНА, в частта, в която е обявена принадлежността на Е. Х. Ч. към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: